

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/143/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620202122
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4620202122.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, dieťa rodičov: matka - C. A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. E. F. XX, D., právne zastúpená: VEIS LEGAL, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Farská 8, Nitra, IČO: 53 027 591, a otec - G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, t. č. H. XXXX/XX, I., právne zastúpený: JUDr. Marcel Ružarovský, advokát so sídlom Andreja Žarnova 11C, Trnava, IČO: 53 711 343, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo 4. mája 2023 č. k. 10P/136/2020-779, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletou A. tak, že tento je oprávnený stykať sa s maloletou každú nedeľu v nepárnom týždni roka od 10:00 hod. do 16:00 hod., každý rok dňa 25.12. v čase od 10:00 hod. do 16:00 hod., každý párný rok dňa 31.12. v čase od 10:00 hod. do 16:00 hod., každý nepárny rok dňa 01.01. v čase od 10:00 hod. do 16:00 hod., vždy bez prítomnosti matky dieťaťa s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v mieste jej bydliska zabezpečiť prostredníctvom ňou zvolenej osoby odovzdanie dieťaťa otcovi v stanovenom čase a otec je povinný po ukončení styku v stanovený čas na tom istom mieste dieťa odovzdať osobe zabezpečenej matkou a v prípade, ak sa styk otca s maloletou neuskutoční z objektívnych dôvodov, je matka povinná umožniť otcovi styk s maloletou v náhradnom termíne, a to najbližšiu sobotu nasledujúcu po termíne, v ktorom sa styk nemohol z objektívnych dôvodov uskutočniť, pričom styk sa v takom prípade bude realizovať vždy v tých istých časových intervaloch, v akých by sa realizoval v riadnom termíne. Matka a otec sú povinní v prípade, že sa styk z objektívnych dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 1, 2 a 4, § 36 ods. 1 Zákona o rodine, keď po vyhodnotení výsledkov dokazovania vykonaného v priebehu celého konania a s prihliadnutím na to, že styk maloletej s otcom sa doposiaľ riadne realizuje, maloletá stretnutia s otcom neodmieta, pýta sa, prečo nemôže byť s otcom dlhšie, čo uviedla súdu aj matka, otec má záujem byť v kontakte so svojím dieťaťom, využíva hodiny určené na styk s ním, je podľa názoru súdu dôvodné, aby bol otec v

kontakte s maloletou dlhší, než doteraz určený čas dvoch hodín každý druhý týždeň. Znalkyňa, ktorá v tejto veci vypracovala znalecký posudok, odporučila spočiatku rozsah styku každý druhý týždeň jeden deň v rozsahu štyroch hodín s tým, že postupne sa tento čas môže predĺžiť. Od podania posudku, ako aj od prvého rozsudku, ktorý súd v tejto veci vyhlásil dňa 05.05.2022, prešla doba viac ako jeden rok, maloletá je už vyspelejšia, a keďže doteraz styk s otcom zvláda bez problémov, a ani matka v styku otca s maloletou nijako nebráni, súd sa domnieva, že niet dôvodu, aby maloletá s otcom nemohla tráviť viac času. Za v súčasnosti optimálnu dobu trvania styku súd považoval rozsah šiestich hodín s tým, že preberanie a odovzdávanie maloletej sa bude realizovať prostredníctvom tretej osoby určenej matkou, ako ho upravil už krajský súd. Táto forma bude podľa súdu najvhodnejším riešením s poukazom na veľmi zlé vzájomné vzťahy rodičov, ktoré vyústili až do trestného konania a zákazu otcovi približovať sa k matke maloletej. Súd zároveň vyhovel návrhu otca v tom, aby mohol byť s maloletou počas nedeľ, keďže v sobotu máva pracovné zmeny, ako aj v nedeľu najbližšie nasledujúcu po narodeninách maloletej. Takto upravený styk súd považoval za optimálny s poukazom na záujem dieťaťa, ktoré má právo na pravidelný styk s tým rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, a teda s ktorým nežije v jednej domácnosti, s prihliadnutím na závery znaleckého posudku, odporúčenie kolízneho opatrovníka a prokurátorky a rešpektujúc pokyny odvolacieho súdu uvedené v rozsudku, ktorým zrušil výrok rozsudku tunajšieho súdu o úprave styku otca s maloletou, pretože súd prvej inštancie je právnym názorom nadriadeného súdu viazaný. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej, ktorá navrhla napadnúť rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnutý rozsudok považovala za nesprávny najmä preto, že je v rozpore s ňou tvrdeným a preukázaným skutkovým stavom a v neposlednom rade toto rozhodnutie nie je v záujme maloletej. Poukázala na to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nedostatočne vysporiadal najmä so skutočnosťou, že otec maloletej bol (síce zatiaľ neprávoplatne) rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 8T/2/2022-668 zo dňa 30.03.2023 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, pričom poškodenou osobou bola v tomto prípade matka maloletej. Konajúci súd síce túto skutočnosť konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, no nijakým spôsobom neposúdil, či je v záujme maloletej, aby bol rozširovaný jej styk s otcom, ktorý za predpokladu nadobudnutia právoplatnosti rozsudku bude povinný nastúpiť na výkon trestu. Poukázala tiež na to, že otec maloletej sa za posledný mesiac ani raz nedostavil za účelom realizácie styku s maloletou podľa uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 12CoP/31/2021-457 zo dňa 21.09.2021, pričom matka sa domnieva, že otec maloletej je v súčasnosti vo väzbe. Ak by sa táto skutočnosť potvrdila, je viac ako pravdepodobné, že súd prvej inštancie by v otázke úpravy styku otca s maloletou nerozhodol tak, ako rozhodol napadnutým rozsudkom. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nedostatočne vysporiadal aj s preukázateľným rizikom, že otec maloletej bude počas realizácie rozšíreného styku maloletú popudzovať voči matke, na čo má otec v čase, kedy je odsúdený (neprávoplatne) pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k nej ako poškodenej, v súčasnosti oveľa väčšiu motiváciu. Ambícia otca popudzovať maloletú voči nej bola v konaní nepochybne preukázaná listinnými dôkazmi, ktoré v konaní predložili rodičia, ako aj zvukovými záznamami.

4. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnúť rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že podané odvolanie je potrebné vnímať v celom kontexte správania matky voči nemu, kedy už v roku 2020 svojvoľne určovala, kedy mu bude umožňovaný styk s maloletou, nepodloženými a nedôvodnými návrhmi na zákaz styku s maloletou a napokon aj vyjadrením pred znalcom, že by bola najradšej, keby sa otec s maloletou nestretával. Matka tak nedôvodne prenáša svoje negatívne emócie a nedoriešené záležitosti z minulosti aj na maloletú, na čo otec opakovane poukazoval počas celého konania. Trestný rozsudok, na ktorý poukázala matka, bol dňa 21.06.2023 uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/68/2023 zrušený pre množstvo procesných, ako aj hmotnoprávných pochybení. Ak by aj bol odsúdený pre trestný čin, zo skutkovej vety nevyplýva, že by sa mal nevhodne správať voči maloletej, alebo že by toto správanie malo mať vplyv na jeho rodičovské kompetencie vo vzťahu k maloletej. Nebolo mu zrejmé, aký súvis má mať jeho konanie pred troch rokov na formu stretávania sa s maloletou, pričom matka opomína veľmi podstatnú skutočnosť, že to bola aj ona sama, ktorá mu vulgárne nadávala pri spoločných hádkach z čias spoločného spolužitia. Na

záver matka poukázala tiež na skutočnosť, že existuje preukázateľné riziko, že on bude počas realizácie styku maloletú popudzovať voči matke, čo má údajne vyplývať z jeho osobnosti, charakteru, morálky a podobne. Toto riziko je však iba v rovine tvrdení matky, pričom táto nepredložila jediný dôkaz, ktorým by čo i len osvedčila (nie to preukázala), že otec pri realizácii styku popudzuje maloletú voči nej. Uvedené odvolacie námietky matky považoval za paradoxné, keď táto tvrdí, že rozšírenie styku nie je v záujme maloletej, pretože on by ju popudzoval voči nej. Matka teda tvrdí, že styk otca s maloletou sa môže realizovať počas troch hodín, ale viac nie, lebo potom by už zrejme otec popudzoval maloletú voči matke. Odvolanie matky považoval za nedôvodné, založené na hypotézach matky, ktoré nie sú podporené žiadnym dôkazom. Matka sa týmto odvolaním v podstate domáha toho, aby maloletá nemala zachované právo na pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny styk s jej otcom.

5. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Topolčany, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a aj k správnym právnym záverom. Súd rozhodol v súlade so závermi znaleckého dokazovania a skutkovým stavom zisteným ku dňu rozhodnutia. Pokiaľ po rozhodnutí súdu došlo k zmenám v osobnom stave u otca maloletej, úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu môže byť predmetom ďalšieho návrhu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k mal. A.. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom z 5. mája 2022 č. k. 10P/136/2020-607, ktorý bol v dôsledku odvolania zo strany otca dieťaťa rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 18. augusta 2022 sp. zn. 9CoP/28/2022 vo výrokoch I., II., III., IV. a VI. potvrdený a vo výrokoch V. a VII. o úprave styku a náhrade trov konania zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol upravený styk otca s maloletou.

9. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

10. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že aj keď záujmy detí a rodičov majú byť v rovnováhe, zvrchovaný záujem dieťaťa môže podľa okolností konkrétneho prípadu prevážiť nad záujmom rodiča, pričom posúdenie proporcionality spočíva na vnútroštátnych súdoch, ktoré sú v bezprostrednom kontakte so zúčastnenými stranami.

11. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné

vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

12. Pojem záujem dieťaťa nemožno chápať zužujúco len ako „záujem zdravia dieťaťa“. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

13. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

14. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

15. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

16. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

17. Aj rodič, u ktorého sa dieťa nenachádza v osobnej starostlivosti, má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, tento je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z toho vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom, pričom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov: ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, a podobne. Prvoradý je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovali k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri rozhodovaní postupoval v zmysle vyššie uvedeného, keď v zmysle právneho názoru vysloveného v rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. augusta 2022 sp. zn. 9CoP/28/2022 vychádzal zo zisteného skutočného stavu a záverov znaleckého dokazovania. Aj podľa odvolacieho súdu z ničoho nevyplývalo, že by styk doposiaľ upravený neodkladným opatrením negatívne vplýval na psychický stav maloletej, prípadne ho destabilizoval. Otec má vytvorené vhodné podmienky výchovného prostredia, osobnostné predpoklady má síce mierne znížené, ale tieto mu nezabraňujú zabezpečiť starostlivosť o maloletú a napĺňanie jej potrieb. Znalkyňa v znaleckom posudku vypracovanom dňa 14.02.2021 navrhla postupné rozšírenie styku v časovom intervale 4 hodín každý druhý víkend alebo v obdobnom rozmedzí.

19. Odvolací súd považoval rozsah úpravu styku otca s maloletou za súladný so záujmom maloletej, pretože otec má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, tento je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z toho vzťahu vyplývajúcimi. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by uvedený rozsah styku bol v rozpore so záujmom maloletej.

20. K námietkam matky odvolací súd udáva, že pokiaľ bol styk upravený rozsudkom súdu prvého stupňa z 5. mája 2022 č. k. 10P/136/2020-607 v rozsahu 3 hodín, nemala voči tomu matka žiadne námietky, ale voči styku v rozsahu 6 hodín už námietky má. Pokiaľ matka poukazuje na prebiehajúce trestné konanie voči otcovi dieťaťa, tak proti otcovi sa vedie trestné stíhanie za skutky, ktorých sa dopustil voči matke v období od 22.01.2018 do 24.07.2020. Uvedené konanie nie je právoplatne skončené, pričom otec poukázal na to, že medzi rodičmi dochádza k vzájomným konfliktom.

21. K námietke matky, že posledný mesiac si otec pre dieťa neprišiel z dôvodu, že je pravdepodobne vo väzbe, odvolací súd udáva, že realizácia upraveného styku je právom rodiča, ktorému mu bol styk upravený s tým, že pokiaľ nebude využívať úpravu styku, môže dôjsť k oslabeniu väzieb medzi ním a dieťaťom a následnému prehodnoteniu úpravy styku v zmysle vyššie uvedených hľadísk.

22. Doposiaľ je styk otca s dieťaťom upravený neodkladným opatrením Krajského súdu v Nitre z 21. septembra 2021 sp. zn. 12CoP/31/2021, na základe ktorého sa styk otca s maloletou realizuje každú sobotu v nepárnom týždni roka od 15.30 hod. do 17.30 hod. Za uvedené obdobie si dieťa na otca zvyklo a plynutím času v súlade i so závermi znaleckého posudku je potrebné vytvoriť priestor na širšie rozvíjanie tohto vzťahu, čo súd prvej inštancie urobil napadnutým rozsudkom.

23. Odvolací súd apeluje na rodičov, aby sa snažili správať voči sebe kultívovane v záujme spoločného dieťaťa, čo je základným predpokladom zdravej výchovy dieťaťa, pričom dieťa takto získava vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Je potrebné, aby sa obaja rodičia v záujme spoločného dieťaťa snažili spolupracovať a situáciu vzniknutú ich rozchodom by nemali zneužívať na narušenie vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi, či dieťa využívať ako prostriedok na potrestanie druhého rodiča. Každý rodič má právo počas času, kedy má dieťa vo svojej osobnej starostlivosti, na toto dieťa výchovne pôsobiť, ale musí si byť vedomý aj následkov svojho výchovného pôsobenia.

24. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol správne v súlade s § 52 CMP.

25. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 396 ods. 1 CMP.

27. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).